

התחלנו את המפגש בקריאת תצפיות של שני ילדים שכל אחת כתבה.

שמנו לב איך אפשר לראות בתצפיות שלפעמים יש ילד שולט וילד נשלט ואיך הרבה פעמים המצב הזה מתאים לשני הילדים. לא תמיד לשלוט או לתת למישהו שישלוט עלינו זה שלילי.

דיברנו על הדרך להגיד לא או אסור בלי להשתמש במילים אסור או לא. יותר לתאר את התוצאה ואת מה שאנחנו מרגישים במקום רק להשאיר את זה במילה אחת כמו אסור.

המטרה שלנו היא שילד ילמד למה לא מתאים שיעשה משהו מסוים. נתנו את הדוגמא של תנור חם. אנחנו נסביר לו שחם וכואב אם נוגעים ואם הילד לא משתכנע ניקח אותו משם, לבסוף יש ילדים שעד שלא נוגעים בתנור חם לא לומדים שלא נוגעים. וכמה שאני אנסה למנוע שהוא יתקרב לאש החיים לפעמים שמים בדרך של הילד סיטואציות שהוא מבין מה זה חם. כמו עם האוכל למשל או עם נר של יום הולדת לפעמים המבוגר לא מספיק למנוע מהילד לגעת. ויש ילדים שמטבעם יותר ממושמעים ואם אמרו להם שזה כואב והרחיקו אותם, הם לא יחזרו לשם.

דיברנו על השלב התפתחותי של הילדים בגיל שלוש, קודם כל הם בונים את האני שלהם, אז כל הנושא של הרכושנות מאוד מעסיק אותם. נראה שהם מבקשים שנשמור להם על צעצוע כדי שאף אחד לא יקח אותו. או שנשמע אותם הרבה אומרים זה שלי!!

ראינו באמצעות תצפית איך רואים ילד שהוא יותר ורבלי ומדבר הרבה גם כשעוד לא יודע להגיד מילים.

דיברנו על הכניסה לקבוצת ילדים כאילו שנכנסנו למקדש. להנמיך את הקול, ולדעת להיות בשקט כדי לשמוע אותם. לדבר כמה שפחות.

אנו מעוניינות לעודד את העשייה. שהילד יחקה אותנו עושות דברים. כך הוא לומד.

בשנים הראשונות ניתן יותר ביטוי להתפתחות הרגשית ושל הדמיון שלו ופחות להתפתחות הקוגניטיבית. מגיל שש אז הילד יעמיק בהתפתחות הקוגניטיבית.

אנו צריכות להיות מודעות לא להביא ילד ללמידה כשהיא לא מדברת על המקום בו הוא נמצא מבחינת התפתחותית.

אנו ננסה לדבר במושגים שהם יכולים להבין וכמה שיותר פשוטים.

האתגר הקשה לגננת הוא להיפרד מעקרון הלמידה בגיל הרך כדי לתת מקום שהיוולד משהו חדש.

הילדים הרכים לומדים דרך סיפורים ושירים ובגלל זה אנו המבוגרים צריכים להקדיש מחשבה בבחירת השירים והסיפורים שמגישים לילד.

סיפורים שמתאימים לילד בגיל הרך תמיד כוללים מעברים מפחד לביטחון, מעצב לשמחה,

בכל תקופה נבנה אחת מהאיכויות האלה.

אנו לא נחשוף ילד לסיפור מפחיד לפני שהילד מתמודד עם פחדים.

נגענו קצת באיך לספר סיפור לילד. לאפשר לו להגיע למקום שאני מספרת עליו.

אנחנו בהתחלה לא מראות תמונות כדי שהילד יוכל לדמיין את הסיפור ורק אחרי שבועיים כשהילד כבר ממש חווה את הסיפור, נוכל להראות תמונות או לעשות הצגה בלי שיפגע בהתפתחות הדמיון שלו.

דיברנו על החשיבות שמי שמספר סיפור ממש יהיה מאה אחוז בתוך הסיפור ויספר אותו לאט ונוכח.

כולן יסכימו שהתצפיות נותנות להן את האפשרות להתבונן לילד יותר לעומק.

לפעם הבא ביקשתי שיעשו תצפית על בן אדם מבוגר, גננת, אמא או סתם בן אדם.